

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobce **L. P.**, nar. ..., bytem ..., doručovací adresa M. 430, B., proti žalovanému **Krajskému úřadu kraje Vysočina**, se sídlem Žižkova 57, Jihlava, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 6. 2013, č. j. ... , sp. zn. ...

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Ve včas podané žalobě žalobce uvedl, že rozhodnutím Krajského úřadu kraje Vysočina ..., č. j. ... ze dne 25. 6. 2012 žalobci oznámeném fikcí doručení dne 8. 7. 2013, bylo zamítnuto dle ust. § 90 odst. 5 správního řádu odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Jihlavy, odboru dopravy ze dne 18. 3. 2013, č. j. ..., JID: ..., kterým byl obviněný v souvislosti s porušením ust. § 18 odst. 3 a § 5 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, uznán vinným ze spáchání přestupků podle § 125 c) odst. 1 písm. f) bod 4 a § 125c) odst. 1 písm. a) bod 1 zákona o silničním provozu a rozhodnutí Magistrátu města Jihlavy bylo potvrzeno.

Proti rozhodnutí Magistrátu města Jihlavy brojil účastník řízení řádně a včas podaným odvoláním, ve kterém namítal postup prvoinstančního orgánu v řízení v rozporu s ust. § 74

odst. 1 zákona o přestupcích, absenci materiální stránky deliktu – přestupku dle ust. § 125c) odst. 1 písm. a). Dále namítal nedostatečné zjištění skutkového stavu věci a nedostatečné odůvodnění závěrů prvoinstančního orgánu.

Účastník řízení v odvolání navrhl provedení důkazů výsledkem zakročujících policistů a vypracování znaleckého posudku k přezkoumání způsobu měření rychlosti a znaleckého posudku k posouzení způsobu umístění a příčin utržení tabulky státní poznávací značky, a to zejména v kontextu provozně havarijního stavu vozovky dálnice D1.

Odvolací orgán posoudil veškeré námitky účastníka řízení k jeho tíži, odvolání zamítl, rozhodnutí prvoinstančního orgánu potvrdil.

Prvoinstanční i odvolací orgán se zabýval toliko řádností (včasností) omluvy z ústního jednání konaného dne 18. 2. 2013 a zkonstatoval, že omluva byla doručena opožděně, v době nařízeného jednání omluvou správní orgán nedisponoval. Navíc byla dána účastníku řízení k tíži skutečnost dislokovaného sídla pracoviště, na němž jednání proběhlo. Úřadu omluva z jednání byla zasílána již dne 15. 2. 2013. Rovněž mu byla doručena před konáním nařízeného jednání. Argumentace dislokací pracoviště jako důvodu pro ospravedlnění nevědomosti o existenci omluvy, je v rozporu s principy dobré správy (Pro úplnost účastník řízení uvádí, že se pokoušel před jednáním s úřední osobou telefonicky spojit, což se mu nepodařilo).

Odvolací orgán se však vůbec nevypořádal s existencí důležitého důvodu, jež účastníku řízení v účasti na jednání bránil, tedy s rozhodnutím o dočasné pracovní neschopnosti, čímž postupoval v rozporu se zákonem a zatížil své rozhodnutí nepřezkoumatelností.

Prvoinstanční správní orgán před vydáním rozhodnutí, v rozporu s ust. § 36 správního řádu, neumožnil účastníku řízení vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí a navrhnout jejich doplnění, čímž zatížil svůj postup nezákonností.

Správním orgánem nebyl zjištěn skutkový stav, který umožňoval vydání rozhodnutí ve věci. Správní orgán ve svých úvahách vyšel toliko převážně z listin, které jako důkaz samostatně být použity nemohly. Argumentoval vyjádřením policistů, aniž by tito v řízení byli vyslechnuti. Obsah takových listin dal účastníku řízení k tíži, aniž by tyto verifikoval svědeckou výpovědí osob tyto sepisující a umožnil účastníku řízení těmto klást otázky. Odvolacím orgánem byl tento postup prvoinstančního orgánu aprobován, čímž zatížil své rozhodnutí nezákonností.

Odvolací orgán přiznal materiální znak přestupku dle § 125 c) odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu jednání, které společensky nebezpečné nebylo (o čemž svědčí i bezproblémovost zjištění všech údajů při silniční kontrole) a v případě, kdy účastník mířil k odstranění závady do servisu. Účastník řízení nezavdal jakoukoliv příčinu k naplnění materiální stránky předmětného deliktu. Nesouhlasí se závěrem odvolacího orgánu, že

skutečné důvody nepřítomnosti tabulky registrační značky (spíše státní poznávací značky) nemají na odpovědnost za přešůpek v daném případě vliv. I sám odvolací orgán své tvrzení v předchozích odstavcích relativizuje, nabízí-li provizorní možnost umístění tabulky registrační značky na čelní sklo vozidla (to by s ohledem na poškození držáku způsobilo poškrábání palubní desky). Pro úplnost dodal, že držák přední tabulky státní poznávací značky je (byl) uchycen z vnitřní strany plastu nárazníku, tudíž na fotografii není patrný. S ohledem na konstrukci vozidla jiné uchycení není možné.

Odvolacím orgánem poté, co bylo postupem prvoinstančního orgánu znemožněno účastníkovi řízení navrhnout důkazy, byly zamítnuty návrhy na dokazování s neodůvodněným odkazem o nadbytečnosti. Tímto postupem odvolací orgán nerespektoval právo účastníka řízení na obhajobu, a tedy i na spravedlivý proces.

Žalobce má za to, že oba správní orgány mimo výše uvedeného se v řízení vypořádaly zcela nedostatečně jak s posouzením zavinění, tak i s odůvodněním sankce.

Navrhoval proto, aby krajský soud rozhodl rozsudkem tak, že rozhodnutí žalovaného, které specifikoval zruší a věc vrátí tomuto správnímu orgánu k dalšímu řízení a dále se domáhal, aby soud zavázal žalovaného nahradit mu náklady řízení spočívající v zaplaceném soudním poplatku ve výši 3.000 Kč.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že vzhledem ke skutečnosti, že žalobní námitky, které souvisejí s napadeným rozhodnutím nebo řízením, které předcházelo jeho vydání, se shodují s námitkami, které žalobce uváděl již ve svém odvolání, a se kterými se žalovaný podrobně vypořádal ve svém rozhodnutí, odkázal žalovaný zcela na odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhoval, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Skutková zjištění ze správního spisu.

24. 9. 2012 sepsala PČR, Krajské ředitelství policie kraje Vysočina Oznámení přestupku, v němž uvedla, že tohoto dne ve 12:00 hod bylo hlídkou D527 ve složení dvou policistů (jejich jména i příjmení uvedena) předepsaným a bezpečným způsobem na dálnici č. 01 v km 111 ve směru jízdy na Prahu zastaveno vozidlo tov. zn. ..., ... barvy, r. z. ..., které řídil L. P. Důvodem zastavení vozidla bylo to, že výše uvedenému řidiči byla naměřena služebním zařízením PolCam ve služebním vozidle ... R. ... rychlost jízdy 154 km/h, po odečtení tolerance byla výsledná rychlost 149 km/h. Na výše uvedené komunikaci je rychlostní limit 130 km/h. Rychlost jízdy výše uvedenému vozidlu byla naměřena na dálnici č. 01 v km 116, 0 ve směru jízdy na Prahu, k. o. Měřín. Hlídka D527 měla měřené vozidlo neustále na dohled, není tedy pochyb, že by došlo k záměně vozidla, ani řidiče. Po zastavení vozidla byl řidič vyzván k předložení dokladů potřebných pro provoz a řízení motorového vozidla. Z potřebných dokladů pro provoz a řízení byl ztotožněn výše uvedený řidič L. P. Kontrolou vozidla byly dále zjištěny tyto nedostatky: Na výše uvedeném vozidle není připevněna přední registrační značka, řidič nepředložil platný doklad pro prokázání zákonného pojištění vozidla. Bezpečnostní pásy u řidiče užity, odborné měření na přítomnost alkoholu v dechu bylo provedeno přístrojem Dräger s negativním výsledkem. Lustrace osoby

a vozidla s negativním výsledkem. Řidiči bylo sděleno, čeho se dopustil a jelikož s naměřenou rychlostí nesouhlasil, nelze tento přestupek vyřešit na místě blokovou pokutou. Bylo proto s řidičem na místě sepsáno oznámení přestupku a byl mu vysvětlen postup s tím, že celá věc bude odeslána příslušnému správnímu orgánu v Jihlavě, který ve věci rozhodne. Uvedeno, že řidič je podezřelý z porušení ust. § 18 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů a za spáchání přestupku podle ust. § 125 c) odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., dále je podezřelý z porušení ust. § 5 odst. 1 písm. a), § 6 odst. 8 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., a ze spáchání přestupků dle ust. § 125 c) odst. 1 písm. a) bod 1, § 125 c) odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb. Řidič je podezřelý z porušení § 17 odst. 1 zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti a ze spáchání přestupku dle ust. § 16 odst. 1 písm. c) zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti.

Z tohoto oznámení přestupku pak vyplývá, že řidiči byla dána možnost se k přestupkům vyjádřit, uvedeno, že se odmítl vyjádřit.

Ve spise je pak vyhotoven úřední záznam ze 14. 10. 2012, kde navíc oproti oznámení přestupku uvedeno, že řidiči bylo následně sděleno, z jakého důvodu byl zastaven a následně kontrolován (překročením nejvyšší povolené rychlosti), kdy na toto řidič reagoval tak, že hlídce předložil členskou kartu sportovního policejního klubu ... a tázal se, zda by pro jednu hlídku nemohla udělat výjimku a přestupkové jednání nemohla vyřídit domluvou. Další kontrolou bylo zjištěno, že na uvedeném vozidle není umístěna přední registrační značka a hlídce předložil řidič již neplatný doklad prokazující zákonné pojištění vozidla. Řidiči bylo umožněno shlédnout videozáznam pořízený radarovým zařízením PolCam, kdy řidič s naměřenou rychlostí – překročením nejvyšší povolené rychlosti, nesouhlasil. Jelikož nelze uvedené jednání vyřešit v blokovém řízení, bylo v místě kontroly sepsáno Oznámení o přestupku, kdy se k němu řidič Procházka odmítl vyjádřit a podepsat jej. Hlídce sdělil, ať si sepisuje, co chce. Na dotaz, proč na vozidle není umístěna přední registrační značka, řidič hlídce sdělil, že jí má v zavazadlovém prostoru vozidla a následně jej hlídce po odrovnání svých věcí ukázal. Na čelním skle byla vylepena platná dálniční známka, řidič byl během jízdy připoután bezpečnostním pásem. Řidič se po celou dobu ve vozidle nacházel sám. Dále je uvedeno, že dle informací ČKP ze dne 14. 10. 2012 telefonicky zjištěno, že uvedené vozidlo mělo 24. 9. 2012 sjednané zákonné pojištění u České pojišťovny a. s.

Dále se ve spise nachází fotodokumentace, kdy na CD je zadokumentováno přestupkové jednání žalobce a dále pak Ověřovací list č. 246/11 vydané Autorizovaným metrologickým střediskem K22 Kunovice, z něhož vyplývá, že se jedná o ověřené měřidlo, a to silniční rychloměr PolCam PC 2006, v. č. ..., konec platnosti ověření dne 10. 11. 2011. Žalobci pak Magistrát města Jihlavy oznámil zahájení správního řízení o přestupku a předvolal ho k ústnímu jednání na den 18. 12. 2012 v 9:00 hod. 17. 12. 2012 byla doručena omluva žalobce k nařízenému jednání na 18. 12. se zdůvodněním, že jmenovaný je v dočasné pracovní neschopnosti a bylo přiloženo rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti vystavené žalobci 17. 12. 2012.

18. 12. 2012 bylo pak žalobci zasláno nové předvolání k ústnímu jednání na 7. 1. 2013 ve 13 hodin.

7. 1. 2013 byla doručena Magistrátu města Jihlavy, odboru dopravy další omluva z nařízeného jednání na 7. 1. 2013 s odůvodněním, že žalobce je v pracovní neschopnosti a byla zaslána i kopie rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti vystavené dne 4. 1. 2013, se záznamem lékaře o kontrole na den 11. 1. 2013.

10. 1. 2013 bylo vyhotoveno další předvolání k ústnímu jednání nařízenému na den 30. 1. 2013.

30. 1. 2013 byla opět doručena Magistrátu města Jihlavy omluva žalobce z nařízeného jednání z důvodu, že je stále v dočasné pracovní neschopnosti, byla předložena opět kopie rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti vystavené 4. 1. 2013, kde kromě kontroly z 11. 1. je zaznamenána i další kontrola na den 25. 1.

Magistrát města Jihlavy pak 30. 1. 2013 opět předvolal žalobce k ústnímu jednání o přestupku na den 18. 2. 2013 ve 13 hodin. Na odbor dopravy Magistrátu města Jihlavy, pracoviště Jihlava, Tyršova 18. Žalobce předvolánku k nařízenému ústnímu jednání osobně převzal 5. 2. 2013.

18. 2. 2013 Magistrát města Jihlavy, odbor dopravy, jak ze spisu vyplývá, jednal o přestupku žalobce, a jak vyplývá z protokolu z téhož dne, 13 hod, k tomuto jednání se žalobce nedostavil, z protokolu vyplývá, co je podstatou obvinění z přestupku a jaké důkazy byly v průběhu ústního jednání provedeny.

Téhož dne, 18. 2. 2012 vydal Magistrát města Jihlavy, odbor dopravy pod č. j. ... JID: ... rozhodnutí, kdy uznal žalobce vinným z přestupku dle ust. § 125 c) odst. 1 písm. a) bod 1 a § 125 c) odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, jejíž skutkovou podstatu naplnil porušením ust. § 18 odst. 3 a § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu s odkazem na ust. § 7 odst. 2 zákona č. 56/2001 o podmínkách provozu na pozemních komunikacích tím, že dne 24. 9. 2012 ve 11:57 hod na dálnici D1 km 116 ve směru jízdy na Prahu, jako řidič motorového vozidla zn. ..., r. z. ..., překročil nejvyšší dovolenou rychlost na dálnici (130 km/hod) o 19 km/hod. Hlídkou Policie ČR DO Velký Beranov mu byla silničním rychloměrem zn. PolCam PC 2006 naměřena rychlost 154 km/hod. Po odpočtu možné odchylky měřícího zařízení byla stanovena jako nejnižší možná naměřená rychlost vozidla nad 149 km/hod. Při kontrole hlídkou Policie ČR DO Velký Beranov bylo zjištěno, že na přední části vozidla není umístěna tabulka registrační značky.

Proto se mu podle ust. § 125 c) odst. 4 písm. d) a odst. 5 zákona o silničním provozu, v souladu s ust. § 12 odst. 2 zákona o přestupcích a s odkazem na § 11 odst. 1 písm. b) a c) téhož zákona ukládá pokuta v částce 8.000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel po dobu 6 měsíců ode dne nebytí právní moci tohoto rozhodnutí a dále byl zavázán k povinnosti nahradit náklady řízení v částce 1.000 Kč.

Ve spise se pak nachází další omluva z ústního jednání nařízeného na den 18. 2. 2013, která byla zasílána prostřednictvím České pošty 15. 2. 2013, byla doručena, jak vyplývá

z razítka na Magistrát města Jihlavy, 18. 2. 2013. Žalobce se opětovně omlouval z nařízeného jednání z důvodu dočasné pracovní neschopnosti a zaslal současně kopii rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti s lékařskou zprávou.

Rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti bylo vydáno 6. 2. 2013, současně téhož dne byla vystavena i lékařská zpráva na první ortopedické klinice Fakultní nemocnice u sv. Anny v Brně, kdy z lékařské zprávy vyplývá, že 6. 2. si žalobce poranil hlezno vlevo při pádu, bolesti v oblasti zevního kotníku, omezení pohybu a dále ze zprávy vyplývá, že byla doporučena ortéza hlezna, odlehčení na berlích, byly předepsány léky a byla stanovena kontrola na uvedeném pracovišti za 14 dní.

Pokud jde o rozhodnutí prvostupňového orgánu vydané 18. 2. 2012, z jeho odůvodnění vyplývá mimo jiné, že správní orgán všechny omluvy žalobce, i omluvu z nařízeného jednání na 30. 1. 2013 uznal a nařídil již 4. termín v pořadí ústního jednání na 18. 2. 2013 ve 13 hodin. Písemnost byla zaslána na všechny tři známé adresy, kdy obviněný si písemnost osobně převzal dne 5. 2. 2013 na adrese pro doručování, doručeno tak bylo řádně a včas. Přestože byl obviněný v předvolání k ústnímu jednání řádně poučen v odstavci: *„Pokud se nemůžete ze závažných důvodů v určený termín k ústnímu jednání dostavit, je vaší povinností se bezodkladně s uvedením důvodu omluvit (§ 59 správního řádu), a to způsobem uvedeným v ust. § 37 odst. 4 správního řádu a důvody omluvy doložit“*, k ústnímu jednání se bez jakékoliv omluvy nedostavil. V následujícím odstavci byl obviněný poučen o postupu správního orgánu v případě, že se k ústnímu jednání nedostaví: *„Pokud se odmítnete dostavit k projednávání nebo se nedostavíte bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu, může být přestupek projednán a o něm rozhodnuto ve vaší nepřítomnosti dle ust. § 74 odst. 1 zákona o přestupcích“*. Správní orgán I. stupně tak vede ústní jednání o přestupku zcela v souladu s ust. § 74 odst. 1 zákona o přestupcích v nepřítomnosti obviněného.

Při ústním jednání provedl správní orgán I. stupně důkaz listinou ve smyslu ust. § 53 odst. 6 správního řádu, kdy touto listinou je přestupkový spis Policie ČR, který obsahuje oznámení o přestupku, oznámení o přestupku sepsaném na místě, videozáznam a fotodokumentace přestupků ze dne 24. 9. 2012 a ověřovací list silničního rychloměru zn. PolCam PC 2006 v. č. 12:48 Součástí spisového materiálu je úřední záznam policistů a spis je doplněn o výpis z evidenční karty řidiče L. P. ze dne 27. 11. 2012.

Správní orgán I. stupně posoudil předložené důkazní prostředky a dospěl k závěru, že došlo k porušení právních norem. Obviněný svým jednáním porušil ust. § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu, kde je stanoveno, že řidič motorového vozidla o maximální přípustné hmotnosti nepřevyšující 3500 kg smí jet na dálnici a silnici pro motorová vozidla rychlostí nejvýše 130 km/hod. Překročením nejvyšší dovolené rychlosti o 19 km/hod, obviněný naplnil skutkovou podstatu přestupku dle ust. § 125 c) odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, kterého se fyzická osoba dopustí tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km/hod nebo mimo obec o méně než 30 km/hod. Dále obviněný porušil ust. § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, kde je stanoveno, že řidič je povinen užít vozidlo, které splňuje technické podmínky stanovené zákonem č. 56/2001 o podmínkách provozu na pozemních komunikacích, kde v § 7 odst. 2 je uvedeno, že tabulku s registrační značkou je provozovatel silničního motorového vozidla a přípojného vozidla povinen umístit na vozidlo způsobem

stanoveným prováděcím právním předpisem. Tím naplnil skutkovou podstatu přestupku dle ust. § 125 c) odst. 1 písm. b) bod 1, kterého se fyzická osoba dopustí tím, že v provozu na pozemních komunikacích řídí vozidlo, na němž v rozporu se zákonem č. 56/2001 o podmínkách provozu na pozemních komunikacích není umístěna tabulka státní poznávací značky (dále jen „registrační značka“ nebo je umístěna tabulka registrační značky, která nebyla vozidlu přidělena). Formální znaky přestupku tak byly naplněny.

Materiálním znakem přestupku je porušení zákonem chráněného zájmu společnosti, kterým je v uvedeném případě bezpečnost a plynulost silničního provozu. Překračováním nejvyšší dovolené rychlosti ať již v obci či mimo obec je jedním z faktorů vzniku dopravních nehod. Stejně tak je zákonem stanoveno užívat v jízdě vozidlo, které splňuje technické podmínky včetně nezbytné identifikace. Správní orgán I. stupně proto konstatuje, že materiální znaky obou přestupků byly bezpochyby naplněny.

Při rozhodování o výši sankcí za přestupek nejpřísněji postižitelný, za který se dle zákona ukládá pokuta od 5.000 Kč do 10.000 Kč a zákaz činnosti od 6 měsíců do 1 roku, posuzoval správní orgán závažnost jednotlivých přestupků v souvislosti s dobou a místem spáchání přestupku, hodnotou překročení nejvyšší dovolené rychlosti, k pohybkům a osobě pachatele a způsobeným následkům. Závažnost obou přestupků snižuje fakt, že při přestupcích nedošlo k ohrožení ani k omezení ostatních účastníků silničního provozu ať překročením nejvyšší dovolené rychlosti o 19 km/hod došlo na dálnici D1, která je svým charakterem určena pro vyšší rychlost. Vyšší závažnost přestupku spatřuje správní orgán v tom, že obviněný užil k jízdě vozidlo, které v přední části neměl umístěnou tabulku registrační značky, čímž byla z čelní části znemožněna identifikace vozidla. Správní orgán posuzoval také osobu pachatele, a to na základě výpisu z evidenční karty řidiče, kde má obviněný celkem 8 záznamů, z toho 5 pro překročení nejvyšší dovolené rychlosti. Tuto skutečnost posoudil správní orgán v neprospěch obviněného.

Proto po posouzení všech aspektů rozhodl uložit sankce tak, aby spolu s vyznačením příslušného počtu bodů v systému bodového hodnocení došlo ke sjednání nápravy a tím byl splněn účel řízení o přestupku.

Proti uvedenému rozhodnutí prvostupňového správního orgánu žalobce podal odvolání, kde uvádí stejné skutečnosti jako později ve své žalobě proti rozhodnutí žalovaného, tj. že správní orgán věc projednal v rozporu s ust. § 74 zákona o přestupcích, neboť z nařízených jednání se žalobce vždy řádně a včas omluvil, nebyl zjištěn skutkový stav věci ohledně toho, proč na přední části vozidla nebyla umístěna registrační značka a také trval na tom, že předepsanou nejvyšší povolenou rychlost nepřekročil a v tomto směru navrhoval provedení dokazování zakročujících policistů, zejména za účelem objasněných tvrzení obsažených v listinách, v objasnění průběhu kontroly a postupu policistů na místě samém a vypracování znaleckého posudku na způsob a metodu měření rychlosti v daném úseku ke zjištění, zda byly zachovány parametry a postupy stanovené výrobcem zařízení a požadované zákonem o metrologii a zda postup policistů a způsob měření byl správný a zda k překročení rychlosti skutečně došlo.

Pokud jde o rozhodnutí žalovaného, tento odvolání žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

V odůvodnění mimo jiné uvedl, že se nejprve zabýval posouzením podmínek pro projednání věci v nepřítomnosti obviněného, přičemž dospěl k závěru, že se s postupem správního orgánu I. stupně plně ztotožňuje. Jak vyplývá z protokolu o ústním jednání i odůvodnění napadeného rozhodnutí, správní orgán I. stupně věc projednal v nepřítomnosti obviněného dne 18. 2. 2013 proto, že mu v době projednávání věci nebyly známy důvody nepřítomnosti obviněného, neobdržel od něho žádnou omluvu. Tento postup je zcela v souladu s ust. § 74 odst. 1 zákona o přestupcích, protože věc přestupku lze projednat v nepřítomnosti obviněného, pokud se tento bez omluvy nedostaví. Správní orgán I. stupně nedisponoval do doby projednání věci a vydání napadeného rozhodnutí žádnou omluvou, logicky tedy na něho pohlížel jako na osobu, která se z ústního jednání neomluvila. Dostala-li se do jeho dispozice omluva obviněného později, nemohl ji z logiky věci v napadeném rozhodnutí již zohlednit. Z hlediska odvolacího orgánu není omluva obviněného omluvou náležitou, protože náležitá omluva v sobě zahrnuje i podmínku včasnosti. Obviněný byl předvolán k ústnímu jednání s dostatečným předstihem (předvolání na den 18. 2. 2013 převzal dne 5. 2. 2013), ale odesílal-li svou písemnou omluvu dne 15. 2. 2013 (pátek), muselo mu být zřejmé, že se jeho omluva nemusí zavčas dostat do dispozice příslušné oprávněné úřední osoby. Pro posouzení včasnosti omluvy není rozhodné, kdy byla omluva odeslána, avšak je podstatné, v jaký okamžik se dostala do moci úřední osoby, tj. byla správnímu orgánu doručena. Omluvu obviněného tak v žádném případě nelze hodnotit jako včasnou. Z předloženého rozhodnutí o pracovní neschopnosti navíc vyplývá, že bylo vydáno již dne 6. 2. 2013, obviněný tedy mohl učinit účinnou omluvu z ústního jednání daleko dříve. Odvolací orgán tak uzavírá, že přestupek byl projednán v nepřítomnosti obviněného v souladu s právními předpisy.

I co se týká skutkové podstaty přestupku, dle ust. § 125 c) odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, tedy překročení nejvyšší dovolené rychlosti, nemá o jejím naplnění (z formálního i materiálního hlediska) odvolací orgán žádné pochybnosti. Rychlost byla obviněnému naměřena řádně certifikovaným rychloměrem, pořízený videozáznam o pořízení rychlosti je zcela standardní, nejeví žádné známky nesprávného postupu policejní hlídky a ve svém důsledku tak protiprávní jednání obviněného, který byl řidičem vozidla v inkriminovanou dobu, jednoznačně prokazuje. Důkazní prostředky obsažené ve spisovém materiálu v souvislosti s překročením nejvyšší dovolené rychlosti považuje odvolací orgán za dostatečné pro prokázání skutkového stavu v souladu s ust. § 3 správního řádu, proto nesdílí potřebu obviněného k vypracování znaleckého posudku na způsob a metodu prováděného měření rychlosti a postup policistů při tomto měření. Ani o společenské nebezpečnosti jednání obviněného nemůže být pochyb, protože překročil nejvyšší dovolenou rychlost na dálnici o 19 km/hod v relativně hustém provozu.

I skutkovou podstatu přestupku dle ust. § 125 c) odst. 1 písm. a) bod 1 zákona o silničním provozu, tedy že obviněný řídil vozidlo, na němž nebyla umístěna tabulka státní poznávací značky („registrační značka“), má odvolací orgán za prokázanou. Obviněným řízené vozidlo prokazatelně nemělo v době kontroly (a kontrole předcházející jízdy) umístěnou přední tabulku registrační značky; označeno bylo pouze zadní tabulkou registrační značky, což obviněný považuje za dostačující označení, kterým se nemůže dopustit takto kvalifikovaného přestupku. S takovým tvrzením se však nelze ztotožnit. Podle ust. § 28 odst.

3 vyhl. Ministerstva dopravy č. 243/2001 Sb., musí být tabulka reg. značky umístěna na silničním motorovém vozidle vpředu a vzadu, s výjimkou vozidel uvedených v odst. 4 (moped, motocykl a motorová tříkolka), a to kolmo ke směru jízdy. Z formálního hlediska tedy byla skutková podstata přestupku najisto naplněna. Obhajoba obviněného, že tabulka přední registrační značky, kterou měl v zavazadlovém prostoru a později ji policistům ukázal, se nejví jako příliš důvěryhodná, protože z pořízené fotodokumentace je zřejmé, že na přední části vozidla nejsou žádné známky uchycení držáku tabulky registrační značky, který se měl za jízdy i se značkou odlomit nebo odpadnout. I pokud by tomu tak bylo, obviněného by to nezbavovalo odpovědnosti za spáchaný přestupek. Jeho tvrzení, že jediným východiskem za dané situace bylo pokračovat v jízdě do nejbližšího autorizovaného servisu, je absurdní, mohl situaci řešit několika alternativními způsoby, přinejmenším provizorním umístěním registrační značky na čelní sklo vozidla. Smyslem povinnosti umístění tabulek registrační značky vpředu i vzadu na vozidle je jeho snadná identifikace za různých okolností v provozu na pozemních komunikacích. Přední tabulka registrační značky pak má zásadní význam především při použití některých automatizovaných technických prostředků používaných pro kontrolu dodržování nejvyšší dovolené rychlosti apod. Nelze se tak ztotožnit s tím, že by jednání obviněného nenaplněovalo materiální znaky přestupku. Jeho jednání směřovalo jednoznačně proti smyslu a účelu právních předpisů upravujících danou problematiku.

Odvolací orgán, jak uvedl, nevnímá jako přínosné ani provedení svědeckých výpovědí zakročujících policistů nebo znalecké ohledání vozidla za účelem zjištění utržení tabulky registrační značky vozidla. Důkazy obsažené ve spisu dostatečně zřetelným způsobem prokazují, že se obviněný obou přestupků dopustil, proto by bylo provedení výsledku policistů v odvolacím řízení již nadbytečné. Stejně tak by pro zjištění skutkového stavu nebylo nikterak přínosné, pokud by měly být znalecky zkoumány důvody odpadnutí (pokud skutečně odpadla) tabulky přední registrační značky. V této souvislosti je zapotřebí poukázat, že k odpovědnosti za tento přestupek postačuje nedbalost a skutečné důvody nepřítomnosti tabulky registrační značky na vozidle nemají na odpovědnost za přestupek v daném případě vliv.

Skutkové a právní posouzení věci soudem.

Žaloba není důvodná.

K první žalobní námitce, že žalobce se řádně a včas omluvil k nařízenému jednání, že správní orgán tedy bez jeho přítomnosti neměl věc jeho podezření z přestupku projednat, neboť tak nemohl zjistit náležitě skutečný stav věci, soud uvádí následující:

Podle § 74 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, o přestupku koná správní orgán v I. stupni ústní jednání. V nepřítomnosti obviněného z přestupku lze věc projednat jen tehdy, jestliže odmítne, ač byl řádně předvolán, se k projednání dostavit nebo se nedostaví bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu.

V případě žalobce správní orgán I. stupně třikrát reagoval na omluvu žalobce podloženou Rozhodnutím o dočasné pracovní neschopnosti vždy tak, že nařízené jednání se nekonalo a byl vždy stanoven nový, další termín jednání o přestupku. Počtvrté bylo jednání

nařízeno na 18. 2. 2013, když předvolánku k jednání osobní obdržel 5. 2. 2013. 6. 2. 2013 mu bylo vystaveno Rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti ode dne 6. 2. 2013 pro poranění hlezna vlevo při pádu s tím, že mu byla vystavena i lékařská zpráva a kontrola byla stanovena za 14 dnů. Od 6. 2. 14 dnů uplynulo 20. 2., takže pokud by se ke kontrole měl dostavit v tuto dobu, bylo by to již 2 dny po nařízeném ústním jednání o přestupku. Žalobce tedy věděl již od 6. 2. 2013, že 18. 2. 2013 s ohledem na svůj zdravotní stav se nebude moci k jednání dostavit, přesto správnímu orgánu I. stupně omluvu z ústního jednání odeslal až 15. 2. 2013, když tento den 15. 2. byl pátek, takže věděl, že ke správnímu orgánu nemůže jeho omluva dorazit dříve (a to na podatelnu uvedeného orgánu) než 18. nebo 19. 2.

Takovouto omluvu však nelze pokládat za omluvu náležitou, neboť z podacího razítka Magistrátu města Jihlavy vyplynulo, že omluva byla skutečně doručena až v den nařízeného jednání tj. 18. 2. 2013 a soud v tomto směru zcela jednoznačně uvěřil správnímu orgánu, který 18. 2. 2013 ve věci přestupku žalobce jednal, že vůbec nevěděl, že žalobce je opět v pracovní neschopnosti, věc nemohl posoudit, neboť omluvu žalobce v ruce neměl, než tak, že se bez omluvy k jednání nedostavil a proto jednal skutečně v souladu s ust. § 74 odst. 1 zákona o přestupcích, tedy že konal jednání o přestupku v nepřítomnosti obviněného z přestupku.

Žalobce se náležitě k nařízenému jednání 18. 2. neomluvil. Tato žalobní námitka důvodná není.

Pokud pak jde o další námitky a tedy, že nebyl zjištěn náležitě skutkový stav věci, když žalobce měl za to, že jednoznačně měl správní orgán I. stupně provést výslech zasahujících policistů a nechat vypracovat znalecký posudek k přezkoumání způsobu měření rychlosti a znalecké posouzení způsobu umístění a příčin utržení tabulky státní poznávací značky, ani s tímto stanoviskem se krajský soud neztotožňuje. Žalobce sice namítal, že rychlost nepřekročil, neuváděl však ničeho, z čeho dovozuje, že měření zasahujících policistů bylo provedeno nesprávně, v rozporu s návodem k měřicímu zařízení, nebo že měřicí zařízení vykazovalo nějakou závadu. Hovoří pouze velmi obecně tak, že rychlost nepřekročil.

Soud zde však uvádí, že žalobce byl hlídkou policie stavěn, a to policisty ČR, Krajské ředitelství policie kraje Vysočina, dálniční oddělení Velký Beranov, tedy policisty, kteří zcela jednoznačně mají zkušenosti s měřením rychlosti vozidel na dálnici, jedná se o běžnou činnost policistů dálničního oddělení a je zcela evidentní, že při měření byl použit přístroj, který byl v pořádku, jak vyplývá z předloženého ověřovacího listu. Žalobce neuvedl žádnou skutečnost, z níž by mělo vyplývat, že zpochybňuje činnost policistů provádějících měření rychlosti nebo skutečnost, že by měřicí přístroj nebyl v pořádku, když při zastavení policisty a sdělení naměřené rychlosti, bylo žalobci umožněno shlédnout videozáznam pořízený radarovým zařízením PolCam. Žalobce v případě, že by měl pochybnosti o způsobu prováděného měření či o správné funkčnosti měřicího zařízení, by se zcela jednoznačně vyjádřil k okolnostem, které jsou mu kladeny za vinu do předloženého formuláře – Oznámení přestupku, což žalobce, ač k tomu měl, jako soud uvádí, možnost, neučinil a vysloveně se odmítl k věci vyjádřit. Jeho tvrzení v odvolání proti rozhodnutí prvostupňového správního orgánu posuzuje soud tedy jako tvrzení účelové s docílením oddálení projednání přestupku a

rozhodnutí o něm, neboť podle § 20 odst. 1 zákona o přestupcích, přestupek nelze projednat, uplynul-li od jeho spáchání jeden rok.

Krajský soud v Brně z předloženého policejního spisu, tedy z listinných důkazů dospěl k závěru, že skutkový stav ohledně přestupkového jednání žalobce byl zjištěn náležitě, nade vší pochybnost, tak jak má na mysli ust. § 3 správního řádu.

Pokud pak jde o druhé přestupkové jednání žalobce, a to že na vozidle ..rz. ... neměl umístěnou při zastavení přední registrační značku, ani samotný žalobce neuvádí, že tomu tak nebylo a policistům ji přímo ukazoval uloženou v kufru svého vozidla. Je tedy nade vší pochybnost, že žalobce uvedenou registrační značku v přední části vozidla neměl umístěnu, což je v rozporu se zákonem č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, a to § 7 odst. 2 věta druhá uvedeného zákona, ve znění platném v době spáchání přestupku, dle něhož tabulku s registrační značkou je provozovatel silničního motorového vozidla a přípojného vozidla povinen umístit na vozidla způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem. Je tedy zřejmé, že v tomto případě žalobce se dopustil přestupku dle § 125 c) odst. 1 písm. a) bod 1, dle něhož fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích, na němž v rozporu s jiným právním předpisem není umístěna tabulka státní poznávací značky (dále jen „registrační značka“) nebo je umístěna tabulka registrační značky, která nebyla vozidlu přidělena.

Pokud žalobce uvádí, že registrační značku na přední části vozidla neměl umístěnou proto, že k jejímu odpadnutí došlo v důsledku špatného technického stavu dálnice D1 a že v daný moment nemohl činit nic jiného, než registrační značku v přední části neumístit a odjet do autorizovaného servisu, aby tato značka byla připevněna, nic takového při stavění hlídkou policie však policistům žalobce nesdělil, odmítl se k přestupkovému jednání vyjádřit a ani soud nevidí důvod, pokud by skutečně situace byla v tomto směru taková, jak ji později popsal žalobce, že by nemohl pro „dojetí“ do servisu registrační značku vozidla umístit za přední sklo vozidla a situaci policistů vysvětlit, nikoliv v přední části vozidla nemít umístěnou tabulku registrační značky vůbec a mít ji uschovanou v kufru vozidla.

I v tomto směru toto tvrzení soud pokládal za tvrzení účelové, ničím nedoložené.

Bylo tedy prokázáno, že žalobce se dopustil dvou přestupkových jednání, překročením nejvyšší dovolené rychlosti došlo k přestupkovému jednání dle § 125c) odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2001 Sb., a druhým přestupkovým jednáním bylo přestupkové jednání dle § 125c) odst. 1 písm. a) bod 1 uvedeného zákona.

V případě přestupkového jednání pachatele se nemusí jednat o jednání spáchané úmyslně ale dle § 4 odst. 1 zákona o přestupcích, přestupek může být spáchán i z nedbalosti a přestupek je spáchán z nedbalosti, jestliže pachatel

- a) věděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ale bez přiměřených důvodů spoléhal na to, že tento zájem neporuší nebo neohrozí, nebo
- b) nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ač to vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl.

V daném případě žalobce, jako řidič motorového vozidla musel vědět, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ale bez přiměřených důvodů spoléhal na to, že tento zájem neporuší nebo neohrozí, když řidič musí vědět, že vozidlo musí být po všech stránkách v řádném technickém stavu, tak jak to ukládají příslušné právní normy a že musí jet pouze předepsanou rychlostí, což v daném úseku bylo 130 km/h, neboť společnost má zájem na bezpečnosti a plynulosti silničního provozu a překračování nejvyšší dovolené rychlosti může ohrozit na životě a zdraví jak samotného řidiče – tedy žalobce, ale i jiné účastníky silničního provozu, nebo mohou být v důsledku toho způsobeny značné majetkové škody ať na vozidle samotného řidiče – tedy žalobce nebo i ostatních účastníků provozu na komunikacích a každé vozidlo musí být řádně identifikovatelné.

Pokud pak jde o uložené sankce, kdy žalobce namítá, že s uloženou sankcí, se správní orgány nedostatečně vypořádaly, ani tuto jeho námitku soud nesdílí.

Správní orgán I. stupně se s výší uložené sankce podrobně ve svém rozhodnutí vypořádal, a to v souladu s ust. § 11 a § 12 odst. 1 zákona o přestupcích, uvedl které okolnosti pokládá a proč za polehčující a které za přitěžující a zdůvodnil, když musel vycházet při udílení sankcí za přestupek nejprísněji postižitelný, kdy ze zákona se ukládá pokuta od 5.000 Kč do 10.000 Kč a zákaz činnosti od 6 měsíců do 1 roku, proč zvolil sankci pokutu ve výši 8.000 Kč tedy v horní polovině daného rozmezí a zákaz činnosti řízení všech motorových vozidel po dobu 6 měsíců, tj. na spodní hranici daného rozmezí. Bylo totiž prokázáno z evidenční karty řidiče, což bylo zhodnoceno samozřejmě jako okolnost přitěžující, že žalobce má evidováno celkem 8 záznamů v EKŘ a z toho 5 pro překročení nejvyšší dovolené rychlosti.

Soud zde cituje z judikatury Nejvyššího správního soudu: Správním orgánům nic nebrání v tom, aby ke skutečnosti, že žalobce v minulosti spáchal obdobné či další přestupky, za něž mu byly pravomocně uloženy v přestupkovém řízení sankce, přihlédly při hodnocení osoby žalobce a z takových okolností vyvodily příslušné závěry, pokud jde o sklony žalobce porušovat pravidla provozu na pozemních komunikacích, případně jakým způsobem (§ 12 odst. 1 zákona o přestupcích. (Podle rozsudku Krajského soudu Ústí nad Labem 6A1/2013).

Soud se nemohl tedy ani s touto námitkou ztotožnit.

Pokud jde o náklady řízení, soud rozhodoval v souladu s ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce ve věci neměl úspěch, náklady řízení mu proto nebyly přiznány, pokud jde o žalovaného, který ve věci měl úspěch, kromě běžné úřední činnosti mu žádné náklady nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 25. června 2014

JUDr. Jana Kubenová, v. r.
samosoudkyně